

Arrest

**nr. 88 151 van 25 september 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 juli 2011, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 25 april 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 26 april 2012 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Bildia Fakir Bari te Gazipur District in Bangladesh. U woonde daar samen met uw schoonouders, uw schoonbroer, uw vrouw en uw kinderen. Van 1993 tot 1995 werkte u in de voedingszaak van uw schoonbroer. Daarna geraakte u betrokken in enkele grondconflicten. Hierdoor werden er enkele rechtzaken tegen u ingediend: een moordzaak in december 1995, poging tot moord in oktober 1995, landconflict in januari 1997 en een wapenzaak in 1997. De naam die op uw officiële identiteitsdocumenten staat is G. M.. Om onder te duiken gebruikte u in die periode de naam E. U.. Om die reden wordt u in deze rechtzaken aangeklaagd onder de naam E. U. in plaats van G. M.. Uw eigendomsakten uit die periode vermelden ook de naam E. U.. In 2000 werd u vrijgesproken in al deze zaken. U werd onschuldig verklaard. Ondertussen had u uw eigen transportzaak. In 2000 werd u lid van BNP (Bangladesh Nationalist Party). Wanneer Awami League aan de macht kwam kreeg u problemen omwille van uw politieke profiel. Er werden opnieuw rechtzaken tegen u opgestart: in juli 2009 een wapenzaak, in november 2009, toen u al in Griekenland was, wegens illegaal wapenbezit en in december 2009 een moordzaak. Omwille van die eerste rechtzaak begon u plannen te maken om Bangladesh te verlaten. Op 25 juli 2009 trok u naar Kamarangar Chor in Asrafabad. U dook daar onder en huurde daar een woonst op uw eentje. Van daaruit verliet u op 29 september 2009 Bangladesh. Met een vals paspoort nam u een vlucht naar Griekenland. Daar verbleef u twee jaar. Daarna reisde u met een ander vals paspoort van via Italia naar België. U kwam aan op 5 juli 2011 en op 27 juli 2011 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw nationaliteitsakte, het vals paspoort waarmee u van Italië naar België reisde, de documenten waarmee u reisde tussen Griekenland en Italië, documenten met betrekking tot de rechtzaken uit 1995 en 1997, foto's van uw familie, documenten met betrekking tot uw transportzaak, eigendomsakten en een klacht die u ingediend hebt in de periode 1995-1997 omwille van de landconflicten.

B. Motivering

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat u Bangladesh diende te verlaten omwille van valse rechtzaken en problemen met leden van Awami League. U hebt geen kennis over de rechtzaak van juli 2009 waarvoor u Bangladesh verlaten hebt. U weet niet wie de klacht heeft ingediend, u weet niet wat er in de klacht neergeschreven stond, u weet niet bij welke rechtbank deze zaak loopt, u weet niet welke agent en welke magistraat verantwoordelijk zijn voor het onderzoek, u weet niet in welke fase de rechtzaak zich op dit moment bevindt, u weet niet wie de andere verdachten zijn in de rechtzaak en u weet niets over recente ontwikkelingen in de rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 7-8). U staat nochtans nog steeds in contact met uw vrouw die een advocaat heeft aangenomen die zich ontfemt over uw zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 2 en p. 8). U hebt zich nooit geïnformeerd over die rechtzaken toen u nog in Bangladesh was en u hebt nooit een poging gedaan om uw onschuld te bewijzen. U nam pas een advocaat in dienst nadat u Bangladesh verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Dit wijst op desinteresse. Over de andere twee zaken die volgens uw verklaringen tegen u lopen in Bangladesh hebt u ook weinig kennis (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Uw gebrek aan kennis over en aan interesse in de rechtzaken die tegen u lopen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de rechtzaken die tegen u lopen. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, verklaart u dat u zo weinig kennis hebt over de rechtzaken omdat u geen contact had met uw advocaat (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit argument houdt geen steek gezien u eerder verklaarde dat uw advocaat zich bezig houdt met uw zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 8).

U legt bovendien geen enkel document neer dat bewijst dat er rechtzaken tegen u lopen in Bangladesh. Dit is bevreemdend gezien u een advocaat hebt in Bangladesh. Wanneer u ermee geconfronteerd wordt dat u zich niet informeert over de rechtzaken en dat u hiervan geen documenten neerlegt, antwoordt u steeds dat het tijd in beslag neemt. U verklaart dat het vier tot zes maanden duurt om aan informatie te geraken met betrekking tot uw rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Later, wanneer u gevraagd wordt, waarom u niet eerder achter documenten met betrekking tot de rechtzaken gevraagd hebt, antwoordt u dat het lang duurt, dat u een advocaat moet aannemen en dat het soms drie tot vier jaar duurt vooraleer men aan juridische documenten kan geraken in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit argument houdt weinig steek gezien u al een advocaat hebt. Bovendien geeft u steeds andere periodes. Later verklaart u in éénzelfde antwoord dat het anderhalf jaar kan duren om aan details van de rechtzaak te geraken en dat het enkele maanden kan duren vooraleer u aan documenten kan geraken. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wat er ook van zij, het voorleggen van documenten moet steeds gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Dit is hier niet het geval. Indien u nog documenten zou kunnen bemachtigen kan het CGVS geen geloof hechten aan de echtheid van deze documenten. Het gebruiken van vervalste documenten is bovendien een wijdverspreid fenomeen in Bangladesh (blauwe map, punt 1). U weet bovendien niet onder welke naam u aangeklaagd wordt in de rechtzaken die nu nog tegen u lopen in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 11).

De enige juridische documenten die u voorlegt hebben betrekking tot rechtzaken die volgens uw verklaringen tussen 1995 en 1997 tegen u liepen (groene map, punt 6). In deze juridische documenten wordt niet uw officiële naam, G. M., gebruikt, maar wel uw schuilnaam E. U. (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11). U verklaart dat er E. U. vermeld staat op de juridische documenten omdat u in die periode onder de schuilnaam E. U. bekend stond. Het is begrijpelijk, indien u zich schuil hield, dat u zelf op documenten een valse naam gebruikte, maar het is niet geloofwaardig dat diezelfde valse naam gebruikt wordt op officiële juridische documenten die u aanklagen. U verklaart zelf dat men in 1995 wel nog G. M. gebruikte om u te viseren en dat u daarna onderdook (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). De autoriteiten kende dus uw echte naam. Het is ongeloofwaardig dat men u dan toch aangeklaagd heeft onder uw schuilnaam. Het is belangrijk dat in juridische documenten de identiteitsgegevens worden vermeld zoals vermeld op officiële identiteitsdocumenten zoals de geboorteakte en de identiteitskaart (blauwe map, punt 2). Rechtbanken letten erop dat deze gegevens correct vermeld worden, gezien advocaten van de verdediging steeds inhoudelijke en vormelijke fouten in juridische documenten kunnen aanhalen in hun beroep (blauwe map, punt 3). Wat er ook van zij, u werd volgens uw verklaringen in 2000 vrijgesproken voor deze zaken. Het feit dat u niet weet onder welke naam u aangeklaagd werd in 2009 is een extra element dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnt.

Over de periode na uw problemen bent u vaag. U verklaart dat u tussen 25 juli 2009 en 29 september 2009 in Kamarangar Chor in Asrafabad onderdook (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Wanneer u gevraagd wordt om wat meer te vertellen over die periode, geeft u geen antwoord (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Wanneer u erop gewezen wordt dat u zich toch iets moest herinneren, gezien u daar een drietal maand verbleef, antwoordt u dat u zich daar niets van herinnert. U somt enkel enkele vage activiteiten op. U kan niet doorleefd en concreet vertellen over die periode. Dit in combinatie met al het voorgaande doet vermoeden dat u nooit bent ondergedoken en dat u nooit elders hebt gewoond in Bangladesh dan bij u thuis.

U hebt het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

De overige documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze de beslissing in positieve zin kunnen beïnvloeden. Het CGVS trekt u reisroute en de documenten waarmee u reisde naar België niet in twijfel. Uw eigendom en uw transportbedrijf worden ook niet in vraag gesteld. Uw juridische documenten werden al eerder besproken. U legt een nationaliteitsakte voor, maar u bent vaag en tegenstrijdig over het niet voorleggen van uw identiteitskaart. Eerst laat u uitschijnen dat uw identiteitskaart onderweg is omdat u stelt dat u ze nog niet ontvangen hebt (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Later verklaart u dat u niet weet waar ze ligt en dat men ze niet kan vinden (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit in combinatie met de verschillende namen op de documenten die u neerlegt doet vermoeden dat u informatie achterhoudt met betrekking tot uw identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de materiële motiveringsplicht. Volgens verzoeker bevat de motivering van de bestreden beslissing een aantal

beoordelings- en inschattingfouten, waardoor de aangevoerde motieven de beslissing niet kunnen dragen.

Verzoeker betoogt dat hij tijdens zijn gehoor voor het CGVS uitgebreid heeft verteld over zijn activiteiten voor de BNP maar dat er hierover met geen woord wordt gerept in de bestreden beslissing.

Verzoeker beaamt dat hij thans weinig stukken kan voorleggen die betrekking hebben op de drie rechtszaken die tegen hem lopen maar dat hij deze (andermaal) heeft opgevraagd en hij ze zal voorleggen aan de Raad van zodra hij ze heeft ontvangen.

Het feit dat het in Bangladesh niet zo moeilijk lijkt te zijn om valse of vervalste documenten te verkrijgen mag niet tegen verzoeker aangewend worden.

2.2. Verzoeker, die in 2000 lid werd van de BNP, verklaart zijn land te hebben verlaten omwille van een aantal valse rechtszaken die tegen hem werden opgestart nadat de Awami League aan de macht kwam. Meer bepaald werd er tegen verzoeker in juli 2009 een wapenzaak opgestart, in november 2009 een zaak wegens illegaal wapenbezit en in december 2009 een moordzaak.

Met betrekking tot de stukken die verzoeker voorlegde over de beweerde rechtszaken die tegen hem liepen in de jaren negentig kan verwezen worden naar wat de bestreden beslissing dienaangaande vaststelde. Niettegenstaande verzoeker door de overheden gekend is onder de naam G. M. wordt in al deze documenten de naam E. U. gebruikt. De bestreden beslissing besluit dan ook terecht dat, aangezien het belangrijk is dat in juridische documenten de identiteitsgegevens worden vermeld zoals vermeld op de officiële identiteitsdocumenten (geboorteakte en identiteitskaart), het niet geloofwaardig is dat diezelfde valse naam gebruikt wordt op de officiële juridische documenten die 'verzoeker' aanklagen. Nog daargelaten dat deze zaken teruggaan tot de jaren negentig en de beklaagde werd vrijgesproken toont verzoeker niet aan dat hij de persoon is die in deze zaken werd aangeklaagd. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas aan.

De vaststelling voorts dat verzoeker over de rechtszaken waarvoor hij zijn land van herkomst verlaten heeft zelfs geen minimale kennis heeft ondanks het gegeven dat hij een advocaat heeft in Bangladesh en nog steeds contact heeft met zijn echtgenote en dat hij bovendien zelfs niet kan aangeven onder welke naam hij werd aangeklaagd in 2009 ondergraft de geloofwaardigheid van verzoeker verder.

Verzoeker voegt in bijlage aan het verzoekschrift twee nieuwe stukken neer, een document opgesteld door de Bangladesh National Party in het Bangla (stuk 1) en in het Engels (stuk 2), samen met de DHL-omslag (stuk3) waarin hij beide stukken heeft ontvangen. Verzoeker die echter reeds sinds 5 juli 2011 in België is en op 27 juli 2011 asiel aanvraag toont vooreerst allerm minst aan waarom hij niet eerder dergelijke stukken kon neerleggen. Terecht wijst verweerder er op dat getuigenschappen van een politieke beweging een bijkomend bewijs kunnen zijn van de door verzoeker aangehaalde feiten zijn maar op zich onvoldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ze hebben immers geen officieel karakter en om deze reden dan ook geen bewijswaarde. Hoe dan ook blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat dat Bangladesh mede door de corruptie die er geïnstitutionaliseerd is en schaamteloos wordt toegepast in elke private en publieke instelling, bulkt van de frauduleuze documenten en het gebruik ervan een wijdverspreid fenomeen is. Gezien voorgaande vaststellingen zijn de nieuwe stukken dan ook allerm minst van aard om de in de bestreden beslissing vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas te weerleggen of te ontkrachten.

Bij brief van 22 augustus 2012 legt verzoeker een niet-geïnterpreteerde bundel van zeven documenten neer. Het begeleidend schrijven van de niet-benoemde en niet-geïnterpreteerde stukken vermeldt dat cliënt per post een aantal nieuwe stukken heeft ontvangen waarover hij nog niet beschikte op het ogenblik van het neerleggen van de beroepsakte. Verzoeker beperkt zich tot het verzoek deze nieuwe stukken "als overtuigingsstukken" bij het dossier te willen voegen zonder de minste toelichting over wat deze stukken precies inhouden en in welke mate ze het relaas van verzoeker ondersteunen. Verzoeker mag het niet aan de Raad overlaten om uit een stapel documenten (de vertaling van de stukken alleen al beslaat een veertigtal bladzijden) zijn verweer te distilleren. Het is aan verzoeker om toe te lichten op welke wijze deze nieuwe documenten zijn asielrelaas op 'overtuigende' wijze vermogen te ondersteunen, *quod non in casu*. De stukken worden om deze reden dan ook niet in aanmerking genomen.

De hoger vermelde vaststellingen doen geen afbreuk aan verzoekers opmerking dat hij zijn activiteiten bij de BNP uitgebreid heeft toegelicht. Hoe dan ook moeten elementen of gegevens in het voordeel van

de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032).

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER